

14. Het verzoendeksel

Vorige week donderdagavond reed ik met André Piet mee naar Rotterdam.

Hij zou daar een toespraak houden over Matteüs 24.

Wij bespraken onderweg de bijbelstudiedag die in Garderen zou gaan plaatsvinden.

Deze dag dus.

En ik vroeg aan André hóe wij zouden gaan spreken.

Zittend of staand.

Hij zei: 'Menno, dat weet je toch. Dat hangt ervan af ... *Leraren* zitten en *profeten* staan.'

Ik zei tegen hem: 'Nou, dat wordt dus staan voor mij.'

Ik begon te lachen om mijn eigen grapje.

Dat doe ik altijd.

Lachen om mijn eigen grapjes.

Waarom?

Nou, dan weten de mensen dat ik een grapje maak ...

Ja ...

Je kan tegenwoordig niet voorzichtig genoeg zijn ...

Voordat je het weet, krijg je allerlei misverstanden ...

En toen zei ik: 'Maar het wordt toch wel zitten, denk ik.'

André werd nieuwsgierig.

Hij zei: 'Vertel.'

Ik zei: 'Nou, het probleem is, dat ik eigenlijk *twee* boodschappen heb. Een harde en een zachte. En tot nu toe kan ik nog geen keuze maken. De ene dag denk ik: ik doe de harde. En de volgende dag denk ik: nee, ik doe toch de zachte.'

André zei: 'Nou, de Heer zal je wel wijsheid geven wat te doen.'

En toen kregen we het over heel andere onderwerpen.

Over onze kinderen.

En over de parallellen tussen Matteüs 24 en Openbaring 6.

Voor we het wisten waren we in Rotterdam ...

De volgende avond, vrijdagavond dus, sprak ik met een broeder, met wie ik veel samenwerk.

Zijn opinie is voor mij heel belangrijk.

We hadden het over mijn dilemma.

En ik zei dat ik waarschijnlijk de harde boodschap zou gaan brengen.

En toen zei die broeder: 'Je moet de broeders natuurlijk geen aanstoot geven.'

Ik dacht: 'Dat is waar.'

Dus tóch de zachte variant ...

De avond daarna, zaterdagavond dus, was ik op een familieverjaardag.

Ook de beste vriend van mijn oudste neef was daar aanwezig.

Ik ken hem al heel lang.

Maar eigenlijk ken ik hem niet ècht.

Hij is een wat stille en gereserveerde figuur.

Op een gegeven moment, die avond, had ik een gesprek met mijn neef.

En die vond van iets dat ik dat absoluut moest doen.

Ik zei dat ik er op dit moment geen tijd voor had, maar ik zou erover nadenken.

Die vriend van mijn neef had het laatste gedeelte van ons gesprek opgevangen.

Hij nam mij apart.

Hij ging tegenover mij zitten.

Zijn gezicht stond heel ernstig.

Hij zei: 'Ik moet u iets zeggen. Ik hoop dat u er geen aanstoot aan neemt.'

Ik dacht: 'Hé, hetzelfde woord aanstoot ... nou zal je het krijgen, Menno, hou je vast.'

Ik zei: 'Zeg het maar.'

Hij zei: 'Ik wil niet onbeleefd zijn, maar hoe oud bent u eigenlijk?'

Ik zei: 'Zeventig.'

Hij zei: 'Juist ja, ik dacht al zoiets. Weet u, mijn vader is overleden toen hij net 70 was.'

Ik zei: 'O.'

De vriend van mijn neef legde, onverwacht, zijn beide armen op mijn armen.

Een intiem en indringend gebaar.

Hij zei: ‘Misschien heeft u niet veel tijd meer, zoals mijn vader. Doe wat u doen moet. Stel het niet uit.’

Na deze woorden stond hij op en liep hij weg.

Misschien heeft die vriend van mijn neef wel gelijk.

En heb ik niet veel tijd meer.

En moet ik doen wat ik moet doen.

En daarom krijgt u vanmiddag *twee* boodschappen van mij.

De harde èn de zachte.

Mijn onderwerp vanmiddag is: ‘het verzoendeksel’.

Of, zoals André vanmorgen in zijn presentatie al aangaf, juister gezegd: ‘de beschutplaats’.

Om het vanmiddag eenvoudig te houden en om aan te sluiten bij uw bijbelvertaling, zal ik steeds het woord ‘verzoendeksel’ gebruiken.

Maar u weet dan dat ik *eigenlijk* ‘beschutplaats’ bedoel.

Goed.

Laten we eerst even naar de feiten kijken.

Wanneer wij in onze bijbelvertalingen in het Nieuwe Testament het woord ‘verzoendeksel’ opzoeken, dan vinden we dat in Hebrreeën 9:5.

Eerst het Grieks:

“*huperanō de aute cheroubein doxes kataskiazonta to hilastērion*”

Dan de Statenvertaling.

“En boven over deze ark waren de cherubijnen der heerlijkheid, die het *verzoendeksel* beschaduwden ...”

Hier wordt in de Statenvertaling het woord ‘verzoendeksel’ gebruikt voor het Griekse woord ‘*hilastērion*’.

Nu de bijbelvertaling van het NBG.

“... daarboven waren de cherubs der heerlijkheid, die het *verzoendeksel* overschaduwden ...”

In de vertaling van het NBG wordt dus eveneens het woord ‘verzoendeksel’ gebruikt voor het Griekse woord ‘hilastērion’.

U ziet dat in beide Nederlandse bijbelvertalingen het woord ‘verzoendeksel’ gebruikt wordt voor het Griekse woord ‘hilastērion’.

Nu wordt ditzelfde Griekse woord ‘hilastērion’ nog een keer in het Nieuwe Testament gebruikt, en wel in Romeinen 3:25.

“hon proetheto ho theos *hilastērion*”

In de Statenvertaling:

‘... Die God voorgesteld heeft tot een *verzoening* ...’

De Statenvertaling vertaalt het Griekse woord ‘hilastērion’ hier, in Romeinen 3:25, met ‘verzoening’.

De Statenvertaling gebruikt het woord ‘verzoening’ ook in 1 Johannes 2:2.

Eerst het Grieks:

“kai autos *hilasmos* estin”

De Statenvertaling heeft hier:

“... en Hij is een *verzoening* ...”

U ziet dat de Statenvertaling hier het woord ‘verzoening’ gebruikt voor het Griekse woord ‘hilasmos’.

Even voor de duidelijkheid:

De Statenvertaling gebruikt het woord ‘verzoening’ dus voor twee verschillende Griekse woorden, voor ‘hilasmos’ en voor ‘hilastērion’.

Dat kan natuurlijk niet: òf ‘hilasmos’ is verzoening, òf ‘hilastērión’.

In het Grieks is dit onderscheid heel gemakkelijk.
Het achtervoegsel *-mos* geeft een handeling aan.

Achtervoegsel *-mos*:

<i>seismos</i>	-	BEVing, aardbeving
<i>basanismos</i>	-	KWELLing
<i>hagiasmos</i>	-	HEILIGing
<i>hilasmos</i>	-	VERZOENing

Het achtervoegsel *-tērión* geeft de plaats aan waar de handeling plaats vindt.

Achtervoegsel *-tērión*:

<i>desmōtērión</i>	-	BINDEN-plaats, gevangenis
<i>kritērión</i>	-	OORDELEN-plaats, rechtbank
<i>akroatērión</i>	-	LUISTEREN-plaats, audiëntiezaal
<i>hilastērión</i>	-	VERZOENEN-plaats, verzoendeksel

Dit is dus duidelijk:

‘*hilasmos*’ is de verzoening als *handeling*, ‘*hilastērión*’ is de *plaats* waar de verzoening plaatsvindt.

Nu gaan we terug naar Romeinen 3:25, nu in de vertaling van het NBG.

Eerst weer het Grieks:

“*hōn proētheto hō theos hilastērión*”

Nu het NBG:

‘... Hem heeft God voorgesteld als *zoenmiddel* ...’

U ziet dat het NBG ‘*hilastērión*’ vertaalt met ‘*zoenmiddel*’.

Dat is niet juist.

‘*Hilastērión*’ is niet het *middel*, maar de *plaats*.

‘Hilastērion’ is, net zoals in Hebreeën 9:5, de verzoenplaats, dat wil zeggen: het ‘verzoendeksel’.

Tot zover de feiten.

Nu zitten we wel met een vraag.

Wat voor vraag?

Nou, waarom de bijbelvertalers het woord ‘hilastērion’ met ‘verzoening’ en ‘zoenmiddel’ vertaald hebben, terwijl er *eigenlijk* ‘verzoendeksel’ staat.

Laten wij ons even verplaatsen in het proces van de bijbelvertaling.

Er is een vertaler van het Nieuwe Testament.

En deze deskundige vertaalt in Hebreeën 9:5 het woord ‘hilastērion’ met ‘verzoendeksel’.

Terecht, want deze vertaler weet dat het woord ‘hilastērion’ uit de LXX komt.

De LXX is de oud-Griekse vertaling van het Hebreeuwse Oude Testament.

In de LXX wordt het woord ‘hilastērion’ *uitsluitend* gebruikt voor het Hebreeuwse woord ‘*kapporet*’, dat ‘verzoendeksel’ betekent.

Bovendien geeft de woordopbouw in het Grieks aan dat ‘hilastērion’ de verzoen-*plaats* is.

‘Hilastērion’ betekent dus: ‘verzoendeksel’.

Zonder enige twijfel.

Deze vertaler, een wetenschapper, heeft dus al het wetenschappelijk bewijs vóór zich.

‘Hilastērion’ komt 27 keer voor in het Oude Testament.

Alle 27 keer wordt het woord ‘hilastērion’ met ‘verzoendeksel’ vertaald.

En de vertaler is in Hebreeën 9:5 óók het woord ‘hilastērion’ tegengekomen.

De vertaler móest daar ‘hilastērion’ wel met ‘verzoendeksel’ vertalen.

Hij kón niet anders.

Waarom?

Nou, in dit vers is het verzoendeksel een *onderdeel* van de ark.

En nu komt deze vertaler bij Romeinen 3:25.

Daar staat weer het woord ‘hilastērion’.

En deze vertaler wéét dat het woord ‘hilastērion’
‘verzoendeksel’ betekent.

Maar hij vertaalt ‘hilastērion’ hier, in Romeinen 3:25, met
‘verzoening’ of ‘zoenmiddel’.

Waarom doet hij dat?

Nou, omdat deze vertaler geen idee heeft waarom hier, in
Romeinen 3:25, het woord ‘verzoendeksel’ gebruikt wordt.

Nu staat deze vertaler niet alleen.

Hij is lid van een vertaal-team.

Een team van deskundigen.

Deze teamleden lezen de vertaling van Romeinen 3:25.

En daar lezen ze dat hun collega ‘hilastērion’ met ‘verzoening’ of
‘zoenmiddel’ vertaald heeft.

En dan zeggen die teamleden niet: ‘Zeg, collega, “hilastērion” is
toch “verzoendeksel”?’

Nee, ze zeggen: ‘Goede oplossing, collega, om hier, in Romeinen
3:25, “hilastērion” met “verzoening” of “zoenmiddel” te
vertalen.’

Waarom zeggen zij dat?

Nou, omdat ook het vertaal-team geen idee heeft waarom hier,
in Romeinen 3:25, het woord ‘verzoendeksel’ gebruikt wordt.

Dit is nog niet alles.

Er is ook nog een overkoepelende vertalingscommissie.

Deze deskundigen controleren alle vertalingen op hun juistheid.

En de leden van die overkoepelende vertalingscommissie lezen
de vertaling van Romeinen 3:25.

En zij zien dat de genoemde vertaler hier ‘hilastērion’ met
‘verzoening’ of ‘zoenmiddel’ vertaald heeft.

En dan zegt die overkoepelende vertalingscommissie niet: ‘Zeg,
collega, “hilastērion” is toch “verzoendeksel”?’

Nee, ze zeggen: ‘Uitstekende oplossing, collega, om hier, in
Romeinen 3:25, “hilastērion” met “verzoening” of “zoenmiddel”
te vertalen.’

Waarom zeggen zij dat?

Nou, omdat ook die overkoepelende vertalingscommissie geen idee heeft waarom hier, in Romeinen 3:25, het woord ‘verzoendeksel’ gebruikt wordt.

Dit is dus de eerste grote vraag van vanmiddag: Waarom wordt er hier, in Romeinen 3:25, het woord ‘verzoendeksel’ gebruikt? Het antwoord is: Anders klopt de *vergelijking* in deze verzen niet.

Er *moet* ‘verzoendeksel’ staan.

Laten we eerst even naar Romeinen 3:23-24 kijken.

Daar staat in de NBG-vertaling:

“Want allen hebben gezondigd *en* derven de heerlijkheid Gods, *en* worden om niet gerechtvaardigd uit zijn genade, door de verlossing in Christus Jezus.”

Omdat het voegwoord ‘en’ twee keer voorkomt in deze zin, is het woord ‘allen’ twee keer weggelaten.

Maar je moet het erbij lezen.

Eigenlijk staat er dus:

“Want *allen* hebben gezondigd en *allen* derven de heerlijkheid Gods, en *allen* worden om niet gerechtvaardigd uit zijn genade, door de verlossing in Christus Jezus. Hem heeft God voorgesteld (letterlijk:) [het] verzoendeksel [te zijn] ...”

God heeft Christus Jezus dus voorgesteld het verzoendeksel te zijn.

Wat is dat: Hij is het verzoendeksel?

Eenmaal per jaar moest de hogepriester bloed sprenkelen op het verzoendeksel.

Ten behoeve van zichzelf en van het gehele volk.

En dan zegt Leviticus 16:30: “Want op deze dag zal over u verzoening (letterlijk: ‘beschutting’) gedaan worden, om u te reinigen; van al uw zonden zult gij gereinigd worden voor het aangezicht des HEREN.”

Het verzoendeksel (de beschutplaats) was dus de plaats waar de *complete* reiniging van de zonden van *het gehele volk* plaats vond, zodat *het gehele volk* rein voor het aangezicht van de HERE was.

Het verzoendeksel was dus voor *heel* het volk.

Voor *iedereen*.

Wie iemand ook was, en wat hij ook gedaan had, *iedereen* werd gereinigd van *al* zijn zonden.

Waarom is Christus Jezus dus het verzoendeksel?

Nou, omdat *allen* gezondigd hebben en *allen* derven de heerlijkheid Gods en *allen* worden om niet gerechtvaardigd uit zijn genade, door de verlossing in Christus Jezus.

Reiniging en verzoening voor *allen*, dus.

Daarom stelt God Christus Jezus voor 'het verzoendeksel' te zijn.

Verzoening voor *allen*, wie iemand ook is.

En wat hij ook gedaan heeft.

God heeft Christus Jezus dus voorgesteld het 'hilastērion', het 'verzoendeksel' te zijn, zodat *allen* gerechtvaardigd worden.

Als je dit woord 'hilastērion' hier, in Romeinen 3:25, dan vertaalt met 'verzoening' of 'zoenmiddel', dan begrijp je deze verzen niet.

En als je deze verzen niet begrijpt, dan begrijp je het evangelie, het goede bericht, dus ook niet.

O?

Nee, want je weet dan niet wat het goede bericht eigenlijk is.

O, nee?

Nee.

Nou, wat is dat goede bericht dan?

Het goede bericht is dat God *allen* rechtvaardigt omdat Christus Jezus het *verzoendeksel* is.

God rechtvaardigt dus *allen*.

Nu zou je denken dat iedereen heel erg blij wordt van deze mededeling.

En vooral de broeders.

Nou, dat had je gedacht.

Heel veel broeders worden juist erg *zenuwachtig* als je ze vertelt dat God *allen* rechtvaardigt.

Waarom?

Nou, hun kerkgenootschap verkondigt dat God *niet* allen rechtvaardigt.

En hun voorgangers spreken zware sancties uit tegen degenen die er anders over durven te denken.

De rechtvaardiging van *allen* is in de ogen van deze voorgangers ‘een verderfelijke ketterij’.

Weet u, toen ik gisteren nog steeds aarzelde of ik deze middag een harde of een zachte boodschap zou gaan uitspreken, toen werd ik bepaald bij juist *dit* punt.

Dat de druk vanuit het kerkgenootschap zo groot is, dat mijn broeders eronder bezwijken.

Dat hun emotie het wint van hun verstand.

Mijn broeders zeggen: ‘Ja, Romeinen 3:25 zegt wel dat God allen rechtvaardigt, maar dat *kán* niet waar zijn. Zouden onze leiders zich zó erg vergist hebben? Dat kan ik niet geloven.’

En dan beroepen mijn broeders zich op de woorden van hun voorgangers.

En daarmee stellen mijn broeders het woord van mensen hoger dan het Woord van God.

Of, om het met de woorden van onze Heer te zeggen:

Marcus 7:13

Eerst het Grieks:

“akurountes ton logon tou theou tē pardosei humōn”

“Jullie maken het Woord van God *ongeldig* in jullie overlevering.”

In het NBG:

‘gij maakt het woord Gods *krachteloos* door uw overlevering.’

Let even op het verschil tussen de grondtekst en de bijbelvertaling.

In de bijbelvertaling staat: 'En zo maakt gij het woord Gods krachteloos door uw overlevering ...'

In het Grieks staat er 'ongeldig' in plaats van 'krachteloos'.

'Krachteloos' is, in combinatie met 'het Woord van God', natuurlijk geen juiste vertaling.

Gods Woord is nooit krachteloos.

Door het Woord van God zijn de hemelen en de aarde gemaakt.

Gods Woord is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard.

Hoezo, krachteloos?

Alsof *wij* mensen Gods Woord krachteloos zouden kunnen maken ...

Nee, jullie maken *in* jullie overleveringen Gods Woord *ongeldig*. En dan niet '*door*' jullie overlevering, maar '*in*' jullie overlevering.

De derde naamval in het Grieks geeft het domein aan, de plaats. Onze Heer laat in Marcus 7:13 zien dat de geestelijke leidlieden van zijn tijd het woord van mensen belangrijker vonden dan de woorden van God.

De geestelijke leidlieden van ónze tijd spreken met de woorden van onze bijbelvertalingen.

En deze woorden van de bijbelvertalingen zijn dan de basis van allerlei conclusies.

Deze conclusies heten 'theologie', ook wel 'geloofsopvattingen' genoemd.

En deze geloofsopvattingen worden aan de broeders, die in de kerkgenootschappen verblijven, dwingend opgelegd.

Als je deze geloofsopvattingen niet beaamt, dan heb je een probleem.

Je wordt dan uit de christelijke gemeenschap gezet.

Zo is de situatie in de christelijke kerken.

Een buitengewoon *ongewenste* situatie.

Het is de hoogste tijd dat we dit eens in een ander licht gaan bezien.

Hoe doen we dat dan?

Nou, we gaan bezien waar deze geloofsopvattingen van de kerkgenootschappen nu eigenlijk op gebaseerd zijn.

Laten we teruggaan naar het proces van de bijbelvertaling. Daar hebben de deskundigen ‘hilastēriōn’ met ‘verzoening’ en ‘zoenmiddel’ weergegeven.

Terwijl er *eigenlijk* ‘verzoendeksel’ staat.

Dat heet in gewoon Nederlands: de bijbelvertalers hebben ons *onjuiste* informatie gegeven.

Maar dat heb je niet in de gaten, als je alleen een bijbelvertaling hebt.

Dan denk je dat je weet wat je leest.

Maar je weet niet wat je leest.

Want er staat *eigenlijk* iets anders.

Maar dat weet je niet.

En vervolgens handel je naar wat je leest.

Dus?

Nou, laten we ons dat even praktisch voorstellen.

Stel, dat u verdwaald bent.

U weet wel uw eindbestemming.

Maar uw navigatiesysteem werkt niet.

En dan komt u bij een T-splitsing.

U kunt linksaf, of u kunt rechtsaf.

Wat moet u doen?

U weet het niet ...

Maar u boft.

Want er komt een voorbijganger aan.

U stapt snel uit uw auto.

U zegt: ‘Goedenavond.’

De voorbijganger kijkt op.

Hij zegt ook: ‘Goedenavond.’

U vraagt aan hem of hij hier bekend is.

De voorbijganger zegt dat hij zijn hele leven hier gewoond heeft.

U zegt: ‘Prachtig.’

En dan vertelt u aan die voorbijganger wat uw eindbestemming is.

Maar dat uw navigatiesysteem niet werkt.

En dan zegt die voorbijganger dat dit absoluut geen probleem is. Want hij weet hoe u op uw eindbestemming moet komen.

U zegt: ‘Prachtig. Vertel me, moet ik dan nu naar links of naar rechts?’

En die voorbijganger wéét dat u *eigenlijk* naar rechts moet.

Maar hij zegt: ‘U moet naar links.’

Hij geeft u dus onjuiste informatie.

Maar dat weet u uiteraard niet.

U bedankt de voorbijganger.

U gaat weer in uw auto zitten.

En dan rijdt u, op aanwijzing van die voorbijganger, naar links.

Waar komt u dan terecht?

Ja, ergens.

Maar niet op uw eindbestemming.

Want dat was de andere kant op.

Begrijpt u?

Wanneer ik met broeders erover spreek dat er in onze bijbelvertaling eigenlijk iets anders staat dan in het origineel, dan halen zij hun schouders op.

Dan zeggen ze tegen mij: ‘Jòh, maak je niet zo druk, wat maakt het uit ...’

Wat maakt het uit?

Nou, dat zal je gedacht wezen!

Twintig jaar geleden was ik eens op een bijbelstudiedag. André Piet hield daar ’s middags een voortreffelijk betoog over ‘eewigheid’.

Dat er in je bijbel wel staat ‘eewigheid’, maar dat er in het origineel, in het Grieks, ‘aeon’ en ‘aeonen’ staat.

Dat Gods Woord niet spreekt over ‘eindeloosheid’, maar over onafzienbare tijdperken, die alle een begin en een einde hebben.

Dat is nogal een verschil.

Of niet?

Nou, na afloop mochten de toehoorders vragen stellen.

Er stond een oudere dame op.

Ze had een bijbel in haar hand.

Ze zei: ‘Hoe komt het toch, dat sprekers altijd zeggen: in uw bijbel staat er wel dit-en-dat, maar *eigenlijk*, in het origineel, staat er zus-en-zo. Kunnen we onze bijbel eigenlijk nog wel vertrouwen?’

Goede vraag, hè, van die zuster?

Nee, het is helemaal geen goede vraag.

O, nee?

Nee, die zuster had een *conclusie* moeten trekken.

Die zuster had moeten zeggen: ‘Luister eens, als er in onze bijbel dit-en-dat staat, maar *eigenlijk*, in het origineel staat er zus-en-zo, dan kunnen we onze bijbel dus niet meer vertrouwen.’

Toch?

Die vraag: ‘Kunnen we onze bijbel eigenlijk nog wel vertrouwen?’ is hetzelfde als ‘een beetje zwanger zijn’.

‘Een beetje zwanger zijn’ is wartaal.

Dat kan iedere vrouw je vertellen.

Je bent niet ‘een beetje zwanger’.

Je bent òf zwanger, of je bent níet zwanger.

Zo is het met de bijbel ook.

De bijbel is niet ‘een beetje’ waar.

De bijbel is òf waar, of de bijbel is níet waar.

Begrijpt u?

In de afgelopen 22 jaar hebben André de Mol en ik samen het ISA-programma ontwikkeld.

Met ons programma vergelijken wij de grondtekst van de bijbel met de bijbelvertalingen.

Dit computerprogramma is vrij beschikbaar op het internet.

Wanneer u ons programma aandachtig bestudeert, dan zult u tot de conclusie komen dat niet één regel in de bijbelvertalingen een juiste weergave is van het origineel.

Misschien denkt u nu dat ik overdrijf.

Was het maar waar ...

Zelfs deze toespraak zit vol onjuiste weergaven van het origineel.

Want ‘verzoendeksel’ is *eigenlijk* ‘beschut-plaats’.
En ‘verzoenen’ in Leviticus 16 en 1 Johannes 2: 2 is *eigenlijk* ‘beschutten’.
Maar hoe kan ik tot u spreken zonder de termen die van uw bijbelvertaling afkomstig zijn?
U zou mij niet begrijpen.

In uw bijbelvertaling staat er iets anders dan in het origineel.
Honderden woorden worden verkeerd weergegeven.

‘Bekeren’ is *eigenlijk* ‘bezinnen’.
‘Hel’ is *eigenlijk* ‘dal van Hinnom’.
‘Engelen’ zijn *eigenlijk* ‘boodschappers’.
Een ‘dienstknecht’ is *eigenlijk* een ‘slaaf’.
Een ‘apostel’ is *eigenlijk* een ‘afgevaardigde’.
‘Rechterstoel’ is *eigenlijk* ‘podium’.
‘Kroon’ is *eigenlijk* ‘lauwerkrans’.
‘Kind’ is op heel veel plaatsen *eigenlijk* ‘zoon’.
‘Kind’ is op heel veel andere plaatsen *eigenlijk* ‘onmondige’.
‘Meester’ is *eigenlijk* ‘leraar’.
‘Ongerechtigheid’ is *eigenlijk* ‘wetteloosheid’.
‘Testament’ is *eigenlijk* ‘verbond’.
‘Heidenen’ zijn *eigenlijk* ‘natiën’.
‘Val’ is *eigenlijk* ‘misstap’.
‘Leven’ is op heel veel plaatsen *eigenlijk* ‘ziel’.
‘Eeuwigheid’ (in de kerkelijke betekenis van ‘eindeloosheid’) is *eigenlijk* ‘aeon’ (een onafzienbaar tijdperk met een begin en een einde).
‘Wereld’ is op heel veel plaatsen *eigenlijk* ‘aeon’ ...

Ook de grammaticale vormen worden in de bijbelvertalingen door elkaar gehusseld.
Tijdloze feiten worden weergegeven als handelingen, ja zelfs als voltooide handelingen.
Voorwaardelijkheid wordt weergegeven als werkelijkheid.
Verleden, heden en toekomst lopen in de bijbelvertalingen door elkaar heen.

U leest in uw bijbelvertaling iets.
Ach, wat zal ik ervan zeggen?

Weet u wel wat u leest?

Nee, u *denkt* dat u weet wat u leest.

Anderhalf jaar geleden stond ik hier ook.

Op dezelfde plek.

Ik sprak toen over: 'Weet je wel wat je leest?'

En toen zei ik: 'Nee, je *denkt* dat je weet wat je leest.'

Weet u wat zo vreemd was?

De toehoorders namen mijn toespraak voor kennisgeving aan.

Ze zeiden: 'Interessant.'

Interessant??

Er waren ook een aantal broeders die mijn woorden in twijfel trokken.

En een enkeling nam er aanstoot aan.

Dat werd mij na afloop ook kenbaar gemaakt.

Weet u wat ik miste?

Verontrusting.

Ik zal u dit vertellen: als het echt tot je doordringt dat onze hele bijbelvertaling bestaat uit iets wat er *eigenlijk* niet staat, dan breekt het zweet je uit.

Dan word je heel erg verontrust.

Maar ik zie hier geen verontruste mensen.

Weet u waarom u niet verontrust bent?

Omdat u de consequenties ervan niet beseft.

Wat zijn die consequenties dan?

Nou, de geloofsopvattingen van alle kerkgenootschappen in de wereld zijn gebaseerd op hun bijbel.

Maar in hun bijbel staat er iets anders dan in het origineel.

De geloofsopvattingen van alle kerkgenootschappen in de wereld zijn dus gebaseerd op iets wat er *eigenlijk* niet staat.

Begint het bij u te dagen?

Ik zeg het nog een keer: de geloofsopvattingen van alle kerkgenootschappen in de wereld zijn gebaseerd op iets wat er *eigenlijk* niet staat.

Dat is het slechte nieuws.

Wat is dan het goede nieuws?

Dat het allemaal niets uitmaakt.

Pardon?

Nee, het maakt *absoluut* niet uit welke geloofsopvattingen de kerkgenootschappen hebben.

De geloofsopvattingen van de kerkgenootschappen zijn *volstrekt niet* ter zake doende.

Niet?

Nee, want wij worden door God *uitsluitend* gerechtvaardigd uit zijn genade door de verlossing in Christus Jezus.

Hij is het verzoendeksel.

En dan ben ik op bezoek in Londen.

In deze grote wereldstad staat er om de paar honderd meter een ander kerkgebouw.

Ik zie een Anglicaanse kerk, een Baptist Church, een Free Baptist Church, een Methodist Church, een United Reform Church, New Life Ministries, the World Wide Triumphant Church ...

Teveel om op te noemen.

Ik kan er bijna niet naar kijken.

Het is gewoon te pijnlijk.

Waarom?

Nou, in die kerkgebouwen verkondigen de kerkgenootschappen hun geloofsopvattingen.

Mijn broeders spreken over de eeuwigheid, over de h el, over de eeuwige straf, over de onsterfelijke ziel, over dat hun overleden geliefden nu in de hemel zijn, ze spreken over de volwassendoop, over de kinderdoop, over de wedergeboorte, over de veronderstelde wedergeboorte, zij spreken over dat zij verbondskinderen zijn, dat zij het geestelijk Isra el zijn, en dat je de tien geboden moet onderhouden, en dat je je tienden aan het kerkgenootschap moet geven, mijn broeders hebben sacramenten, rituelen, charismatisch-profetische bedieningen ...

Al die kerkgenootschappen hebben hun eigen, exclusieve waarheid.

Allemaal gebaseerd op hun bijbelvertalingen.
Allemaal gebaseerd op iets wat er *eigenlijk* niet staat.
Mijn broeders zijn door de deskundigen de verkeerde kant op
gestuurd.
In plaats van rechtsaf zijn mijn broeders linksaf gegaan.
Begrijpt u?

Alle kerkgenootschappen, wereldwijd, zijn verdwaald.
En als u daar graag bij wilt horen, dan zal ik u niet tegenhouden.
Maar u moet zich wel realiseren, dat als u daar bent, dat u dan
de taal van verdwaalde mensen hoort.

Nu vinden de kerkgenootschappen zèlf dat zij helemaal niet
verdwaald zijn.
Integendeel, zij waarschuwen ons ernstig.
O ja?
Ja, zij zeggen tegen ons dat wij ons bij hen moeten aansluiten.
Waarom?
Anders gaan wij voor eeuwig verloren ...
Nou, ècht niet.
Waarom niet?
Nou, omdat wij door God *uitsluitend* gerechtvaardigd worden uit
zijn genade door de verlossing in Christus Jezus.
Hij is het verzoendeksel.

Omdat de kerkgenootschappen verdwaald zijn, luisteren zij niet
meer naar Gods Woord.
Niet?
Nee, want zij horen alleen nog maar hun *eigen* woorden.
Zoals onze Heer al zei: *in* jullie overlevering maken jullie het
Woord van God ongeldig ...

Doen mijn broeders dat?
In hun overlevering Gods Woord ongeldig maken?
Ja, luister maar naar de volgende dialoog.

Zeg broeder ... jij zegt dus dat *allen* gerechtvaardigd worden.
Nou, dat zeg ik niet, Gods Woord zegt het.

Ja, maar broeder ... je weet toch dat de kerk, wereldwijd, zegt dat *niet* allen gerechtvaardigd worden?

Dat weet ik, maar Gods Woord zegt dat *allen* gerechtvaardigd worden.

Maar, broeder ... de kerk heeft toch tweeduizend jaar lang gezegd dat *niet* allen gerechtvaardigd worden?

Zeker, maar Gods Woord zegt dat *allen* gerechtvaardigd worden.

Maar, broeder ... Luther en Calvijn hebben toch ook gezegd dat *niet* allen gerechtvaardigd worden?

Zeker, maar Gods Woord zegt dat *allen* gerechtvaardigd worden.

Maar broeder ... mijn predikant, mijn voorganger, mijn pastoor zegt dat *niet* allen gerechtvaardigd worden.

Dat kan wel zijn, maar Gods Woord zegt dat *allen* gerechtvaardigd worden.

Laten we het nou gewoon eens omdraaien.

Hoe bedoel je?

Nou, er staat in Romeinen 3:25, dat *allen* gerechtvaardigd worden. Eens? Staat dat er?

Ja, dat staat er.

God zegt het dus.

Ja.

Nou, wie zijn wij dan, dat wij God zouden tegenspreken?

Weet u, wat één van onze grootste problemen is?

Dat wij God voortdurend tegenspreken.

Is dat zo?

Ja, dat is echt zo.

Maar hoe komt het dan dat wij God voortdurend tegenspreken?

Dat komt omdat wij nog niet tot besef van de waarheid gekomen zijn.

In 1 Timoteüs 2:4 staat dat God, onze Redder, wil dat alle mensen worden gered en tot besef van de waarheid komen.

Wat is dat: besef van de waarheid?

In Johannes 17 zegt onze Heer in zijn gebed tot God: 'Uw Woord is de waarheid.'

Wat betekent dat?

Dat betekent dat God in Zijn Woord de waarheid heeft vastgelegd.

Zijn statuten, zijn beschikkingen.

Die waarheid staat onwrikbaar vast.

Daar kan geen schepsel in het universum iets aan veranderen.

In Gods Woord kunnen wij dus de waarheid leren kennen.

Maar het is niet genoeg dat wij de waarheid wéten.

Wij moeten ook tot besèf van de waarheid komen.

Dat wij van harte zeggen: ‘Heer, Uw Woord is waar, U hebt helemaal gelijk.’

O ja, hoe gaat zoiets dan, dat wij tot besef van de waarheid komen?

Nou, God zegt tegen ons dat allen gerechtvaardigd worden.

En dan vragen wij ons af: waaróm worden allen gerechtvaardigd?

En dan zegt God tegen ons: ‘Nou, omdat allen gezondigd hebben.’

En dan vragen we ons af: is dat zo?

‘Ja’, zegt God tegen ons, ‘er is *niemand* die doet wat goed is, zelfs niet één.’

Natuurlijk, zeggen we, dat weten we, dat staat in Romeinen 3:12.

“.. er is niemand, die doet wat goed is, zelfs niet één.”

Inderdaad.

Dat *wéten* we.

Maar *besèffen* we dat ook?

Eén van de redenen waarom heel veel van mijn broeders de rechtvaardiging van allen verwerpen, is, omdat zij het niet kúnnen accepteren.

Zij vinden het heel erg moeilijk dat bepaalde personen in het verleden of in het heden, die verschrikkelijke dingen gedaan hebben, óók gerechtvaardigd zullen worden.

Laten we even heel eerlijk zijn.

Dat vinden *wij allemaal* heel erg moeilijk.

Of er kunnen bepaalde personen in ons leven zijn die we eigenlijk niet kunnen vergeven.

Zij hebben ons leven ernstig beschadigd ...

En als die mensen óók gerechtvaardigd worden ...

We moeten er niet aan dénken ...

Dat zou absoluut niet eerlijk zijn ...

Weet u, eigenlijk vinden we dat die personen de genade van God niet verdienen.

Dat is op zich een vreemde gedachte, natuurlijk, want als je genade *verdient*, dan is het, volgens Romeinen 11:6, geen genade meer.

Maar goed, laten we zeggen, dat we toch, gevoelsmatig, aan die gedachte vasthouden.

Wij vinden dat die personen, waar wij zo'n moeite mee hebben, de genade niet verdienen.

Daarmee zeggen wij eigenlijk, dat *wij* die genade wel verdienen. Want wij vinden eigenlijk van onszelf dat wij best wel goed bezig zijn.

Wat zeg ik: wij zijn zelfs héél goed bezig ...

Maar Gods Woord waarschuwt ons ernstig dat wij *nooit* van onszelf moeten denken dat wij goed bezig zijn.

Is dat zo?

Ja, dat is echt zo.

Als u in uw bijbel kijkt, dan zult u zien dat de tekst uit Romeinen 3:12 – “er is niemand, die doet wat goed is, zelfs niet één” – een citaat is uit Psalm 14.

Onze Heer kende die tekst ook.

En Hij besèfte de waarheid daarvan.

In Marcus 10:17 lezen we dat iemand voor de Heer op zijn knieën valt en aan Hem vraagt: ‘Goede Meester, wat moet ik doen ...?’

En dan reageert de Heer meteen: ‘Wat noem je Mij goed? Niemand is goed dan God alleen.’

Wij moeten er dus op letten dat wij onszelf niet ‘goed’ noemen, of dat wij onszelf heel ‘goed’ vinden.

Niemand is goed dan God alleen.

En omdat *niemand* doet wat goed is, hebben *allen* het 'verzoendeksel' nodig.

Begrijpt u?

Er zijn ook heel veel broeders die om een heel andere reden de rechtvaardiging van allen verwerpen.

Zij zeggen dan: '*Ik heb voor God gekozen, en de ongelovigen niet.*'

Misschien denkt u ook wel zo.

Mag ik wat zeggen?

Wij hebben helemaal niet voor God gekozen.

O, nee?

Nee, wij hebben Hem zelfs niet eens gezocht.

O, nee?

Nee.

Want in Romeinen 10:20 zegt God:

"Ik ben gevonden door wie Mij niet zochten ..."

Laten we dus niet zeggen dat wij God gezocht hebben, want dan spreken wij God tegen.

De genade van God is juist dat Hij *ons* gezocht heeft.

Nu zijn er misschien mensen in de zaal, die vandaag voor het eerst op een bijeenkomst als deze aanwezig zijn.

En die het allemaal wel mooi, maar ook allemaal een beetje vréemd vinden.

Tot hen wil ik zeggen: Ik begrijp dat u het allemaal een beetje vreemd vindt, maar eigenlijk is het allemaal heel eenvoudig.

O, ja?

Ja.

Kijk, u hebt God nooit gezocht.

U zou ook niet weten hoe ...

Maar God zoekt ú.

Hij komt naar u toe.

En dan spreekt Hij tot u.

In een kerk.

Of op straat.

Of op uw werk.

Of op het internet.

Of misschien hier wel, in deze bijeenkomst.

En dan zegt Hij tot u: 'Ik rechtvaardig jou, want mijn Zoon is het verzoendeksel.'

En vreemd genoeg weet u in uw hart dat het waar is.

U weet dat het God is die tot u spreekt.

En dan hoeft u alleen maar te zeggen: 'Heer, het is waar wat U zegt. Dank U, Heer, U rechtvaardigt mij, want Uw Zoon is het verzoendeksel.'

En dan bent u een kind van God.

Zo simpel is het.

Dat meen je niet.

Ja, dat meen ik wel.

Weet u waarom?

Nou, u bent tot beseef van de waarheid gekomen.

Of niet?

En daar gaat het om.

God wil dat u tot beseef van de waarheid komt.

Nu zijn er ook broeders die al jaren geleden door God zijn geroepen.

Zij gaan hun hele leven al naar de kerk.

En dan gaan ze plotseling twijfelen.

Zij vragen zich af: ben ik wel een kind van God?

Tegen die broeders wil ik zeggen: Christus Jezus is het verzoendeksel.

Ja, dus?

Nou, toen in het verleden de hogepriester één keer per jaar het bloed op het verzoendeksel sprenkelde, werd *iedereen* in het volk gereinigd.

Niemand kon zeggen: wat daar achter het voorhangsel gebeurde, was niet voor mij.

Had iemand in het volk deel aan het sprenkelen op het verzoendeksel?

Nee, ze waren gewoon op de plaats waar zij waren.

De verzoening werd voor hen gedaan.

En God zei tegen een ieder: 'Je bent gereinigd.'

Ja, zegt u, maar jij weet niet wat voor slechte dingen ik allemaal gedaan heb.

En nog steeds doe ...

Maakt niet uit.

Dat verandert niets aan het *feit* dat Christus Jezus het verzoendeksel is.

Ja, zegt u, maar jij weet niet hoe ik *twijfel* aan alles.

Maakt niet uit.

Dat verandert niets aan het *feit* dat Christus Jezus het verzoendeksel is.

Ja, zegt u, maar ik *voel* niets.

Maakt niet uit.

Dat verandert niets aan het *feit* dat Christus Jezus het verzoendeksel is.

God heeft ons geroepen.

Niet omdat wij zo goed zijn.

Want we weten inmiddels dat wij *niet-goed* zijn.

Waarom heeft God ons dan geroepen?

Nou, om aan de hemelse gewesten te laten zien wat *genade* is.

Dat Hij ons, die *niet-goed* zijn, geroepen heeft.

En dat Hij ons – zonder tegenprestatie – rechtvaardigt uit zijn genade door de verlossing in Christus Jezus.

Hij is het verzoendeksel.

Waar blijft het roemen dan?

Het is uitgesloten.

En als wij tot besef van de waarheid gekomen zijn, dat God ons in *volstreckte genade* geroepen heeft, dan kunnen wij onze broeders ook aanvaarden.

Waarom?

Nou, omdat onze broeders ook in *volstreckte genade* geroepen zijn.

Ook zij zijn *niet-goed*.

En ook zij worden gerechtvaardigd uit zijn genade door de verlossing in Christus Jezus.
Hij is het verzoendeksel.

Romeinen 15:7 “Daarom, aanvaardt elkander, zoals ook Christus ons aanvaard heeft tot heerlijkheid Gods.”

Wij kunnen dan onze broeders aanvaarden zoals ook Christus ons aanvaard heeft, tot heerlijkheid van God.

Is een broeder Rooms Katholiek?

Prijs God.

Is een broeder Nederlands Hervormd?

Dank U, Heer.

Is een broeder Gereformeerd?

Prijs God.

Is een broeder Christelijk Gereformeerd?

Dank U, Heer.

Is een broeder artikel 31 Binnen Verband?

Prijs God.

Is een broeder artikel 31 Buiten Verband?

Dank U, Heer.

Is een broeder Luthers?

Prijs God.

Is een broeder Baptist?

Dank U, Heer.

Is een broeder evangelisch?

Prijs God.

Is een broeder charismatisch?

Dank U, Heer.

Is een broeder van Stromen van Krácht?

Prijs God.

Is een broeder van Stromen van Lévend Water?

Dank U, Heer.

Gedraagt een broeder zich naar onze waarden en normen?

Prijs God.

Gedraagt een broeder zich *niet* naar onze waarden en normen?

Dank U, Heer.

Paulus gebruikt een heel hoofdstuk om deze kwestie te bespreken.

Hij zegt in Romeinen 14: 'Wie ben jij dat jij de knecht van iemand anders oordeelt? Of hij staat of valt, gaat zijn eigen heer aan. Maar hij zal staande blijven, want de Heer is bij machte hem vast te doen staan.'

En dan zegt Paulus: 'Laten wij dan niet langer elkander oordelen.'

Waarom niet?

Dan zegt Paulus: 'Omdat een ieder van ons rekenschap voor *zichzelf* zal geven aan God.'

En bij dat 'rekenschap geven aan God' hebben wij het verzoendeksel nodig, Christus Jezus.

En dan gaat het er niet om of wij iets wèl begrijpen.

Of dat wij iets niet begrijpen.

Christus Jezus is het verzoendeksel.

Dat is het enige belangrijke.

Dat is wat telt voor God.

Begrijpt u?

En als wij eenmaal onze broeders kunnen aanvaarden, dan zegt God bij monde van de afgevaardigde Paulus in 1 Timoteüs 4:10 tegen ons: "Hiervoor zwoegen en strijden wij, omdat wij onze hoop gevestigd hebben op de levende God, die de redder is van alle mensen, bovenal van de gelovigen." [NBV]

En God zegt bij monde van de afgevaardigde Johannes in 1 Johannes 4:14 "En we hebben zelf gezien waarvan we nu getuigen: dat de Vader zijn Zoon gezonden heeft als redder van de wereld." [NBV]

Dat 'van alle mensen' en 'van de wereld' is een nadere omschrijving van het woord 'Redder'.

Kijk, op zich zegt het woord 'Redder' niks.

Er zijn honderdduizenden redders in de wereld.

Een man redt een kind uit het water.

Dan is hij de redder *van een kind*.
Een vrouw redt in Pieterburen zieke zeehondjes.
Dan is zij de redder *van zieke zeehondjes* in Pieterburen.
Als u op uw computer een bestand 'save-t', dan redt u een
bestand, zodat het niet verloren gaat.
Dan bent u, bij wijze van spreken, de 'redder *van het bestand*'.
Maar God is de Redder *van alle mensen*.
En zijn Zoon is de Redder *van de wereld*.
Want God heeft Christus Jezus voorgesteld het verzoendeksel, de
beschutplaats, te zijn.
Voor *heel het volk*.
Wie zijn wij dan dat wij God tegenspreken?

O, wat een heerlijke dag, wanneer wij tot besef van de waarheid
komen!
Dat wij zeggen: 'Heer, Uw Woord is waar. U hebt helemaal
gelijk. Dank U, Heer, dat *allen* gerechtvaardigd worden.'
Op dat moment heeft God zijn pleit met ons beslecht.

En dan is God natuurlijk nog niet klaar.
Wel met ons, natuurlijk.
Maar de *hele schepping* moet tot besef van de waarheid komen.
Dat gebeurt ook.
Dat staat in Filippenzen 2.

Kijk, God zegt in zijn Woord: 'Jezus Christus is Heer.'
Jezus Christus is Heer *van allen*, van levenden en van doden, ja,
van de hele schepping.
Dat is Gods statuut, dat is Gods beschikking.
En dan zeggen sommigen van zijn schepselen: 'Ik geloof niet dat
Jezus Christus mijn Heer is.'
Dat maakt geen verschil.
Jezus Christus *is* hun Heer, of zij dat nu wel of niet geloven.

En dan zeggen sommigen van zijn schepselen: 'Ja, maar, ik
accepteer Jezus Christus niet als Heer.'
Dat maakt geen verschil.
Jezus Christus *is* hun Heer, of zij Hem wel als Heer accepteren of
niet.

Waarom?

Nou, *Gód* zegt dat Jezus Christus hun Heer is.

Dat is de waarheid.

En God zal net zolang in zijn schepselen werken totdat zij tot besef van de waarheid komen.

Dat zijn schepselen zeggen: 'Heer, Uw Woord is waar, U hebt helemaal gelijk. Jezus Christus is Heer.'

Hoe weet ik dat?

Nou, dat staat in Filippenzen 2.

Daar staat dat *alle* knie zich zal buigen van hen die in de hemel zijn en van hen die op de aarde zijn en van hen die onder de aarde zijn, en alle tong zal belijden dat Jezus Christus Heer is.

In Filippenzen 2 is de hele schepping dus tot erkenning van de waarheid gekomen.

Dan heeft God zijn pleit met de hele schepping beslecht.

Wat een glorieus moment zal dat zijn!